

Sygn. akt I Ca 240/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Iwona Podwójniak

SSR del. Mirosław Chojnacki

Protokolant sekr. Joanna Wolczyńska-Kalus

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa K. B. (1)

przeciwko (...) S.A. z/s w W.

o odszkodowanie z tytułu wypadków komunikacyjnych

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 25 kwietnia 2014 r. sygn. akt I C 499/13

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanego (...) S.A.

z siedzibą w W. na rzecz powódki K. B. (1) kwotę

90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 240/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą

w W. na rzecz powoda K. B. (1) kwotę 5.537,67 zł z ustawowymi odsetkami od 24 maja 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 596 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego (pkt 1.), w pozostałym zakresie oddalił powództwo (pkt 2.) oraz nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Sieradzu kwotę 979,20 zł tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sąd Rejonowy oparł się na następujących ustaleniach faktycznych, które Sąd Okręgowy podziela i uznaje za własne:

W dniu 29 stycznia 2013 roku w miejscowości C. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki H. (...) rok produkcji 2005 nr rej (...) należący do powódki K. B. (1). Właściciel pojazdu H. (...) nr rej (...), który spowodował szkodę przy manewrze cofania - L. B. - był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

Powódka w dniu 29 stycznia 2013 roku zgłosiła szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi. Na podstawie wyceny szkody dokonanej przez pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w systemie (...) 'S' pozwany pismem z dnia 19 marca 2013 roku przyznał powódce odszkodowanie w wysokości 2.687,97 złotych. Taka też kwota została wypłacona przez pozwanego powódce.

K. B. (1) nie zgodziła się z wysokością przyznanego jej odszkodowania i dlatego zleciła M. W. ze Stowarzyszenia (...) Ruchu Drogowego, (...) automobile expert wykonanie kalkulacji naprawy jej pojazdu marki H. (...) nr rej (...) w systemie audatex. Powódka uregulowała następnie należność za wykonaną przez ww. podmiot kalkulację naprawy samochodu marki H. (...) - w kwocie 1.033,20 złotych i złożyła do pozwanego odwołanie od wysokości przyznanego jej odszkodowania.

Koszt naprawy samochodu marki H. (...) nr rej (...) rok produkcji 2005 należącego do powódki K. B. (1) przy przyjęciu cen materiałów i części oryginalnych oraz nakładów robocizny wynikających z programu A. oraz stawki za roboczogodzinę w zakładzie nieautoryzowanym - rzemieślniczym w okolicach Z. i S. (tj. 95 złotych netto za roboczogodzinę) wynosi 7.192,44 złotych brutto. Kalkulacja kosztów naprawy pojazdu sporządzona na zlecenie powódki nieznacznie odbiega od tej, która została sporządzona przez biegłego sądowego zgodnie z postanowieniem Sądu. Koszty naprawy ustalone na zlecenie powódki są wyższe od wyliczonych zgodnie z postanowieniem Sądu o 378,32 złotych. Powyższe wynika z przyjęcia wyższej stawki za roboczogodzinę i rozbieżności w zakresie naprawy.

Odwołując się do art. 822 k.c. oraz art. 34 ust. 1 i 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124, poz. 1152 ze zm. – dalej „u.u.o.”) Sąd

I instancji stwierdził, że w niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż do wyrządzenia szkody powódce doszło w następstwie ruchu pojazdu mechanicznego. Sąd podkreślił, że niewątpliwym i niekwestionowanym przez pozwanego jest także, iż zachodzą podstawy odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody na podstawie art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c. a także, iż do wyrządzenia szkody powódce, polegającej na uszkodzeniu należącego do niej pojazdu marki H. (...) nr rej (...) rok produkcji 2005 doszło w czasie trwania ochrony ubezpieczeniowej.

Kolejno wskazując na treść art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 § 1 k.c. Sąd Rejonowy zaznaczył, że pozwany winien dopłacić powódce odszkodowanie za naprawę ww. pojazdu w wysokości 4.504,47 złotych. Sąd zwrócił uwagę, że pozwany wypłacił powódce do tej pory kwotę 2.687,97 złotych. Należne powódce odszkodowanie wynosi zatem łącznie 5.537,67 złotych, jako różnica w wypłacie odszkodowania już dokonanego przez pozwanego a kosztami naprawy samochodu wskazanymi przez biegłego sądowego oraz 1.033,20 złotych z tytułu należności za prywatną kalkulację naprawy dokonaną przez powódkę w celu określenia jej szkody.

Sąd a quo podkreślił, że w przedmiotowej sprawie szczegółowa analiza akt szkody prowadzi do wniosku, iż poniesienie przez powódkę kosztów sporządzenia kalkulacji przez M. W. ze Stowarzyszenia (...) Ruchu Drogowego, (...) automobile expert było konsekwencją sytuacji, do której K. B. (1) się nie przyczyniła (mimo że koszty te powstały za przyzwoleniem powódki, to zdaniem Sądu w rzeczywistości poniosła ona je wbrew swojej woli). W ocenie Sądu wydatek ten był celowy i konieczny dla należytego zabezpieczenia interesów powódki (a mianowicie dla weryfikacji stanowiska reprezentowanego przez stronę pozwaną), sama z siebie powódka nie dysponowała bowiem wystarczającą wiedzą w tym zakresie. Mając na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił żądanie powódki również w dochodzonej przez nią wysokości 1.033,20 zł. Sąd zwrócił uwagę, że kalkulacja kosztów naprawy pojazdu sporządzona na zlecenie powódki

tylko nieznacznie tj. co do kwoty 378,32 zł odbiega od tej, która została sporządzona przez biegłego sądowego K. B. (2) zgodnie z postanowieniem Sądu, a zatem jej sporządzenie było fachowe i celowe.

O odsetkach Sąd I instancji orzekł w oparciu o art. 481 § 1 k.c. oraz częściowo na podstawie art. 14 ust. 1 u.u.o.

Sąd Rejonowy orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. oraz art. 83 ust 2 i 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167 poz. 1398 – dalej: „u.k.s.c.”) w związku z art. 100 k.p.c.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się pozwany, który zaskarżył je w zakresie zasądzenia przez Sąd Rejonowy kosztów „prywatnej opinii” na rzecz powódki.

Przedmiotowemu orzeczeniu zarzucił:

- naruszenie prawa materialnego - art. 361 k.c. - poprzez przyjęcie, iż w niniejszej sprawie opinia wykonana na zlecenie powoda pozostaje w normalnym związku przyczynowym ze szkoda, za którą odpowiedzialność ponosi pozwany;

- naruszenie prawa materialnego - art. 822 k.c. - poprzez przyjęcie, iż w kategoriach niniejszej szkody mieści się obowiązek zapłacenia na rzecz powoda kosztów zamówionej przez siebie opinii.

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zmniejszenie zasądzonej kwoty o wartość (...), 20zł (koszt prywatnej ekspertyzy) - do kwoty 4.504,47zł oraz o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z uwzględnieniem kosztów postępowania przed Sadem II instancji jako kosztów procesu.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o oddalenie apelacji w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W zakresie zarzutu naruszenia art. 361 k.c. przypomnieć należy, że przepis ten stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Jeśli więc w wykonaniu umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej pozwany przyjął odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczony, to świadczenie ubezpieczyciela powinno obejmować zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Naprawienie szkody winno więc polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wywołującym szkodę,

Zatem wobec potwierzonego w toku postępowania sądowego faktu zaniżenia przez stronę pozwaną wartości szkody w pojeździe należało przyjąć, iż zlecenie przedsądowej ekspertyzy stanowiło skutek szkody poniesionej przez poszkodowaną i ponieważ nie stanowiło bezpodstawnego wzbogacenia poszkodowanej, winno podlegać wyrównaniu, jako wydatek celowy i wobec uwzględnienia przez Sąd Rejonowy powództwa co do roszczenia głównego - ekonomicznie uzasadniony.

Bezspornym jest bowiem fakt, iż w toku postępowania likwidacyjnego doszło do zaniżenia wartości szkody poniesionej przez powódkę, przez co została ona zmuszona do zweryfikowania stanowiska strony pozwanej poprzez

wykonanie i opłacenie prywatnej opinii technicznej, która w okolicznościach sprawy stała się normalnym następstwem zdarzenia, wywołującego szkodę.

Skoro zatem powódka w rzeczywistości poniosła koszt tej opinii i wydatek ten został wykazany przez przedłożenie stosownych dokumentów, to materiał dowodowy dawał podstawę do jego uwzględnienia. Wydatek ten jest zasadny tym bardziej, że bez jego poniesienia trudno byłoby powódce wskazać w pozwie rzeczywistą wysokość dochodzonego roszczenia.

W tym kontekście zasługują na aprobatę przytoczone przez Sąd I instancji judykaty Sądu Najwyższego, a w szczególności uchwała z dnia 18 maja 2004 roku (sygn. akt III CZP 24/04, Lex nr 106617), zgodnie z którą odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.

Należało zatem uznać, że nie doszło do naruszenia przez Sąd I instancji art. 361 k.c., ponieważ opinia wykonana na zlecenie powoda stanowi normalne następstwo szkody, za którą odpowiedzialność ponosi pozwany. Tym samym nie został również naruszony art. 822 k.c., albowiem zaistniała szkoda mieści się w granicach odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, którą przejął na siebie na podstawie umowy ubezpieczenia.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c., o czym orzekł w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w punkcie 2. sentencji na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 2 w związku z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013, Nr 490).